

ஷெய்குனா ஷெய்கு அப்துல் காதிர் ஸூபி நாயகம் அவர்கள் அருளிய பாடல்கள்

إِن نَدْتِ يَا رِيحَ الصَّبَا يَوْمًا عَلَى أَرْضِ الْحَرَمِ

بِدَعِ سَلَامِي رَوْضَةً فِيهَا النَّبِيُّ الْمُحْتَرَمُ

தென்றல் காற்றே! (மதினா நகர ஹரம் ஷரீப் எனும்) சங்கையாகிய பூமியில் வீசக்கூடிய வாய்ப்பு ஒரு நாளைக்கு உனக்கு) கிடைக்குமானால், அதில் சங்கையாகிய நபி நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் வீட்டிருக்கக் கூடிய திருரவ்ழா ஷரீபில் என் சலாமை எட்டி வைத்து விடு.

رَجُلِيهِ قَبْلُ وَاسْتَلِمَ قُلُوبَ عَبْدِكَ الْعَاصِ أَيْ

مُسْتَعْفِرًا مُسْتَأْمِنًا أَعْتَابَكُمْ يَا ذَا الْكُرَمِ

அவர்களுடைய இரு கால்களையும் முத்தி முகந்து கருணையுடைய நாயகமே! உங்கள் பாவி அடிமை பாவ மன்னிப்பு தேடி வந்து உங்கள் வாசற்படிகளை முத்தமிட்டுக் கொண்டு நிற்கிறான் என்று சொல்.

يَا سَيِّدِي يَا سَنَدِي يَا شَافِعِي خُذِي يَدِي

وَلَا تَدْعِيَنِي إِنِّي لَبُدُنْبٌ وَمُجْتَرِمٌ

என் நாயகமே! என் ஆதாரமே! எனக்கு மன்றாடக் கூடியவர்களே! என் கையைப் பிடியுங்கள். என்னை விட்டு விடாதீர்கள். நானே பாவி. பாவத்தை துணிந்து செய்தவன்.

لَا أَنْتَ فَظٌّ لَا غَلِيظٌ بَلْ رَعُوفٌ وَرَحِيمٌ

بِالْمُؤْمِنِينَ وَشَفِيعُ الْمُذْنِبِينَ مِنْ أُمَّمِ

நீங்கள் வன் நெஞ்சமுடையவர்களும், கடின சுபாவமுடையவர்களும் அல்ல. எங்கிலும் இரக்கமுடையவர்களாகவும், முஃமீன்கள் பேரில் கிருபையானவர்களாகவும், உம்மத்துகளில் பாவிகளுக்கு மன்றாடக் கூடியவர்களாகவும் இருக்கும்.

مَا أَنْتِ إِلَّا رَحْبَةٌ قَدْ أَرْسَلَ الرَّبُّ الْغُفُورُ

فَالْعَبْدُ عَبْدٌ مُذْنِبٌ فَارْحَمِ أَيَا عَلِيَّهِمُ

நீங்களோ, பாவிகளுக்கெல்லாம் மிகுந்து மன்னிக்கக் கூடிய இரட்சகனான அல்லாஹ்தஆலாவால் அனுப்பப்பட்ட கருணாநிதியாகவே அல்லாது வேறில்லை. அடிமை எப்போதும் பாவம் செய்கிற அடிமைதான். உயர்ந்த நோக்கமுடைய நாயகமே! அவன் பேரில் கிருபை செய்யுங்கள்.

فَارْحَمِ تَحَنُّنٌ وَأَصْفَحِنِ فَالْعَبْدُ عَبْدٌ كُمْ وَإِنْ

طَلْتُ مَسَاوِيهِ أَيَا مَنْ ذَاتُهُ عَيْنُ الرَّحْمِ

கிருபை செய்யுங்கள். இரங்குங்கள். மன்னியுங்கள். அடிமை எவ்வளவு பெரிய அதிகமான தவறுகள் எல்லாம் செய்திருந்தாலும் அடிமை உங்கள் அடிமைதான். கிருபையே அவதாரமான நாயகமே.

مَالِي سِوَا ذِي وَضَعِ جُظْرِي وَافْتِقَارِي وَسَيِّئِي

لَهُ إِلَيْكَ ابْنُ الْكَرِيمِ ابْنُ الْكَرِيمِ بِنِ الْكَرْمِ

எனக்கு உங்களிடத்தில் என்னுடைய தழுமையும், இயலாமையும், தேவையும் தவிர்ந்து சிபாரிசு செய்ய வேறு ஒருவரும் இல்லை. கொடை வள்ளல் மகன் கொடை வள்ளல். கொடை வள்ளல் மகன் கொடை வள்ளல், கொடை வள்ளல் மகன் கொடை வள்ளல்!

لَا لِيُزُولُ الْعَبْدُ عَنْ مَوْلَى وَإِنْ أَوْجَعْتَهُ

ضَرْبًا فَهِيَ أَنْتَ الْحَرِيُّ أَيْ لَهُ كَيْفَ وَلِيٍّ

எஐமானே! நீங்கள் எவ்வளவுதான் அடித்து வேதனை படுத்தினாலும், அடிமை எஐமானை விட்டும் நீங்கவே மாட்டான். நீங்கள் அடிமையை அடிக்க தகுதியானவர்கள். ஏன்? எப்படி? என்று கேட்க அடிமைக்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது?

وَالْجُرْمُ لِلْعَبْدِ سَجِيَّةٌ كَمَا الْعُقُوبَةُ كُفْرٌ

فَلَا عَجِيبٌ إِنْ جَرَّتْ مِنِّي الْخَطَايَا وَالْإِثْمُ

பாவமன்னிப்பு உங்களுக்கு இயற்கை குணமாயிருப்பதுபோல் பாவம் செய்வது அடிமையின் இயற்கை குணமாயிருக்கும். ஆகையினால் என்னில் தப்பிதம் பிழை உண்டானால் அது ஒரு ஆச்சரியமான காரியமில்லை.

إِنْ لَمْ أَكُنْ مُجْتَرِمًا مَنِ يَدْعُوكَ شَافِعًا

هُدَايِي السَّنْدُ وَإِنْ جَلَّتْ مَعَاصِي كَالْعَلَمِ

நான் பாவமே செய்யாதிருந்தால் ஷபீவுல் முத்னிபீன் - பாவிக்கு மன்றாடுகிறவர்கள் என்று உங்களை யார்தான் கூப்பிடுவர்? இதுவே (உங்களுக்கு ஷபீவுல்முத்னிபீன் என்று பெயர் இருப்பதுவே) என்னுடைய பாவங்கள் மலைபோல் இருந்தாலும் அத்தனையும் பொறுக்கக்கூடுமென்பதற்கு சரியான ஆதாரமாக இருக்கும்.

صَلَّى عَلَيْكَ اللَّهُ يَا قَبِيْلَةَ وَاجِدٍ وَمَوْ

جُودٍ وَذَلِكَ وَأَصْحَابِكَ بِكَ تَسْلِيًّا يَعْجَمُ

வாஜிதாகிய ஹக்தஆலாவுக்கும் மவ்ஜூதாகிய கல்குகளுக்கும் கிப்லாவாகிய நாயகமே! அல்லாஹுத்தஆலா உங்கள் பேரிலும் உங்கள் ஆல், அஸ்ஹாபுகள் அனைவர் பேரிலும் ஸலவாத்தும் சலாமும் சொல்வானாக. ஆமீன்

مَهْرُنَا غَالٍ لِبَنٍ يَخْطُبُنَا وَجُفُونٌ لَا تَذُوقُ الْوَسْنَ وَإِذَا مَا شِئْتَ إِذِ الشُّبْنَا فَالْفَتَا يُدْبِي إِلَى ذَا طِ الْفِنَا ذَلِكَ الْوَادِي وَفِيهِ قُدْسُنَا وَأَزَلْ مَا بَيْنَنَا مِنْ بَيْنِنَا أَنَا مَنْ أَهْوَى وَمَنْ أَهْوَى أَنَا	أَيُّهَا الْعَاشِقُ مَعَنَا حُسْنِيَا جَسَدٌ رَضْنِي وَرُوحٌ لِيلَعْنَا وَفُؤَادٌ لَيْسَ فِيهِ غَيْرُنَا وَإِنِ انْ شِئْتَ بَقَاءَ سِرِّ مَدَا وَإِخْلَعِ النَّعْلَيْنِ إِنْ جِئْتَ إِلَى وَعَنِ الْكُونَيْنِ كُنْ مُنْخَلَعَا فَإِذَا مَا قِيلَ مَنْ تَهْوَى فَقُلْ
---	--

இதன் பொருளாக்கப் பால் பாடியவர்கள்: ஷெய்குனா ஸுபி ஹழ்ரத் அவர்கள்

பொருள்:-

என்னழகில் மயங்கி மண

முடிக்க வந்த நேசரே

எனக்கு மஹர் மிகுதமாகும்

மொழியக் கேளும் நேசரே

நொந்த மனமும் நோய்ந்து

மெலிந்து தேய்ந்து போனதிரேகமும்

நொடிப் பொழுதும் தூக்கமறியா

தூய்மையான கண்களும்

என்னையன்றி வேறெவர்க்கும்

இடம் கொடாதென் ஆசையால்

ஏங்கி ஏங்கி துடிதுடிக்கும்

துக்கமான உள்ளமும்
இவைகள் யாவும் ரொக்கமாக
கொடுக்க வேண்டும் விரும்பினால்
இதற்கு தவணை இல்லை இல்லை
சொல்ல வேண்டாம் நேசரே
சாவில்லா சுகவாழ்வை
நாடில் செத்துப் போக வேண்டுமே
சேர்த்து வைக்கும் சால
சிறந்த வழி இதுவே நேசரே
நடையன் இரண்டும் கழட்டிவிட்டு
நடந்து வாரும் இவ்விடம்
நமது சுத்த திருவடியாம்
சன்னிதானம் நேசரே
இரு உலகம் வேறெனும்
'ஹரியத்'தாம் ஒரு நடையனும்
உன்னை உணரும் 'அன்னியத்'தாம்
மற்ற நடையன் நேசரே
யாரை காதல் வைத்தீர் என்று
உம்மை கேட்கில் செப்புவீர்
யானே காதலன் என்னையே
யான் காதலித்தேன் நேசரே

ஹைதராபாத் ஸூபி நாயகம் பாடியவை:-

شیخنا قدس سرہ العزیز المتخاص بل لراز (س)

زَكَاتُ النَّفْسِ وَاللَّهِ فَلَا حُمْ وَلَا عِنْدِي صَبَاحٌ لَّا رَوَاحُ إِشَارَاتٌ هُنَالَا إِصْطِلَاحُ فِدْلُعُشَاقٍ لَبَحًا لَا يُبَاحُ فَقَوِيذُ ذَا هُوَ الْحَقُّ الصَّمَّاحُ وَلَيْسَ لِي سِوَا قَلْبِي مَرَاحُ وَسِرٌّ كَشَفَهُ لَيْسَ الْبَبَاحُ	سَقَامُ النَّفْسِ لِلَّهِ صِحَاحُ مَقَامِي فَوْقَ عَرْشِ وَالْبَكَانِ وَلَا لَفْظٌ وَلَا مَعْنَى كَذَا لَا وَأَقَا النَّظْرِي غَيْرُ الْحَبِيبِ مَلَا ذِي لَيْسَ إِلَّا عَيْنُ نَفْسِي مَطَانِي لَيْسَ إِلَّا عَيْنُ قَلْبِي أَنَا الْعَنْفَاءُ اسْبَالًا وَجُودًا
---	--

وله ايض قدس سره

كَمَا أَنْجَيْتَهَا قَيْدَ الرِّمَانِ أَنَا الْبُقُودُ مِنْ كُلِّ بَيَانِ أَنَا النَّطْقُ عَلَى كُلِّ لِسَانِ بِشَأْنِ جَامِعِ كُلِّ شَأْنِ وَصَارَ الْكُلُّ مَالُهَا لِشَأْنِي لِبِالِاسْمِ الْإِلَهِيِّ وَالْكِتَابِي فَلِي لُبْسٌ جَدِيدٌ كُلُّ أَنْ أَنَا الْبَشُودُ سِرًّا وَالْعِيَانِ	لَقَدْ أَحْرَجْتُ نَفْسِي عَنْ مَكَانِ أَنَا الْبُجُودُ لَا مَوْجُودَ غَيْرِي أَنَا الرَّائِي وَالْبَرِّي طَرًّا بَرَزْتُ مِنْ كُمُونِ الدَّاتِ بَرْدًا لِذَا سَيِّتُ بِاللَّهِ إِلَهًا وَإِنْ لَا اسْمَ لِي لَكِنْ أُسْمَى بِدَائِي فَاعْرِفْنِي لَا بِلُبْسِي أَنَا الْبَعْقُولُ وَالْبُوهُومُ مَجْبَعًا
---	---

وله ايض قدس سره

قُمْ وَهَمْ بُشْرَايَ لَكَ يَا مُحْتَسِبِي	جَاءَكَ السَّابِقُ بِكَأْسٍ مُبْتَطِ
لَسْتُ مِمَّنْ عَنْ كُؤُوسٍ يَرْتَوِي	هَاتِنِي دَنًّا فَدَنَّ يَتَّقِنِي
مِنْ فَصَالِ شَعْرَةٍ لَا أَرْتَضِي	مَا الْوَصَالُ إِنْ تَكُنْ غَيْرِيَّةً
وَالَّذِي حَارَّ لَهُ لَا يَسْتَوِي	الَّذِي عِنْدَ الْمَلِكِ الْمُقْتَدِرِ
غَيْرَةً عَنْ غَيْرِهِ لَا يَرْتَضِي	لَنْ تَرَى إِلَّا بِهِ حَطَّالَهُ
مَا وَجَدْتُ غَيْرَ ذَاتِي مَقْصِدِي	مَا وَجَدْتُ غَيْرَ ذَاتِي فِي الْوُجُودِ
يَنْظُرُ الْحَقُّ إِلَى مَا يَتَّبِعِي	إِنَّمَا الْإِنْسَانُ أَنْسَانٌ بِهِ
الْعَبْدُ سَرًّا رَبِّهِ الْحَقُّ الْقَوِي	إِنَّ رَبَّاسِرَّ عَبْدٍ هَكَذَا
أَنْتُمْ حَدِيثِي وَشُعْبِي	أَنْتُمْ فَرْوَضِي وَنَفْعِي
إِذَا وَقَفْتُ أَصْلِي	يَا قَبْلَتِي فِي صَلَاتِي
إِلَيْهِ وَجَّهْتُ كُلِّي	جَمَالَكُمْ نَصَبُ عَيْنِي
وَالْقَلْبُ طُورُ التَّجَلِّي	وَسِرُّكُمْ فِي ضَمِيرِي
لَيْلًا فَبَشَّرْتُ أَهْلِي	أَنْسْتُ فِي الْحَيِّ نَارًا
أَجِدُ هُدَايَ لِعَالِي	قُلْتُ أَمْكُثُوا فَلَعَالِي
نَارَ الْمَلَكَمِ قَبْلِي	دَنُوتُ مِنْهَا فَكَانَتْ

رُدُّوْكَ لِيَايِ وَصَلِيْ	دَتَوْتُ مِنْهَا لِفَا حَا
مِنْ هَيْبَةِ الْمُتَجَلِّي	صَارَتْ جِبَالِي دَكَّا
مُدَّ صَارَ بَعْضِي كُفِّي	فَصِرْتُ مُوسِي زَمَائِي
وَفِي حَيَاتِي قَتْلِي	الْبُوتُ فِيهَا حَيَاتِي
يَدْرِيهِ مَنْ كَانَ مِثْلِي	وَلَا حَسْرَتِي خَفِي
مِيقَاتُ فِي حَمْعِ شَعْبِي	حَتَّى إِذَا تَدَانِي لِيَا
دَقُّوْكَ الْحَالِي وَذُلِّي	أَنَا الْفَقِيْرُ الْبُعْيِي

نَسِيْمُ الْوَصْلِ هَبَّ عَلَى النَّدَامِي

فَأَسْكَرَهُمْ وَمَا شَرِبُوا مُدَامَةَ

وَمَالَتْ عَنْهُمْ الْأَعْصَانُ مَيْلًا

لِأَنَّ قُلُوبَهُمْ مُدَّتْ عَرَامًا

وَلَهَا شَاهِدُوا السَّاقِي تَجَلَّى

وَإَيَّقُظِي الدُّجَى مَنْ كَانَ نَامَا

وَنَادَاهُمْ عِبَادِي لَا تَتَنَامُوا

يَنَالُ الْوُصْلَ مَنْ هَجَرَ الْمَنَامُوا

يَنَالُ الْوُصْلَ مَنْ سَهَرَ اللَّيَالِي

عَلَى الْأَقْدَامِ وَأَنْحَلَهُ الْقِيَامَا

فَمَا مَقْصُودُهُمْ جَنَّاتُ عَدْنِ

وَلَا الْحُورُ الْحَسَانُ وَلَا الْخِيَامَا

سِوَايَ نَظَرِ الْجَلِيلِ فَمَا مَنَاهُمْ

فَهَذَا مَقْصَدُ الْقَوْمِ الْكِرَامَا

اللَّهُ أَكْبَرُ هَذَا الْبَحْرُ قَدْ زَخِرَا

وَهَيْبِجِ الرِّيحِ مَوْجًا يَتَقَدِّفُ الدُّرَارَا

فَاخْذِعْ ثِيَابَكَ وَاعْرِقْ فِيهِ عَنكَ وَدَعْرُ

عَنْكَ السَّبَاحَةَ لَيْسَ السَّبْحُ مُفْتَحَرًا

وَمُتْ وَمَيِّتْ بَحْرِ اللَّهِ فِي رَغْدٍ

حَيَاتُهُ بِحَيَاةِ اللَّهِ قَدْ عُبِرَا

شعر

تُمْ يَا نَدِييَ إِلَى الْبُدَامَةِ فَاسْقِنَا

خَمْرًا تَنُورُ بِشُرْبِهَا الْأَرْوَاحُ

أَوْ مَا تَرِي السَّاقِيَ الْقَدِيمِ يُدِيرُهَا

فَأَلْتَمَانِي كَأَسْهَاءِ مِصْبَاحٍ

هِيَ أَسْكَرَتْ فِي الْخُلْدِ اِدْمَرَةً

فَكَسْتَهُ مِنْهَا حَلَّةٌ وَوِشَاحٌ

وَكَذَاكَ نُوحِي فِي السَّفِينَةِ أَسْكَرَتْ

وَلَهُ بِذَلِكَ إِنَّهُ وَنَوَاحٍ

وَبِشُّبَهَا أَضْحَى الْخَلِيلُ مُنَادِمًا

وَعُهُودُهُ عِنْدَ الْإِلَهِ صِحَاحٍ

لَهَا دَنَى مُوسَى إِلَى تَسْبِيْعِهَا

أَلْقَى الْعَصِي وَتَكَسَّرَ الْأَلْوَاخُ

وَعَدَا ابْنُ مَرْيَمَ فِي هَوَاهَا هَائِبًا

مُتَوَلِّيًا مِنْ شُرْبِهَا سَيِّئًا

وَمُحَمَّدٌ فَخْرُ الْعُلَى شَرَفُ الْوَرَايَا

اخْتَارَهُ لِشُرْبِهَا الْفَتَاخُ

وَتَشَبَّهُوا إِنْ لَمْ تَكُونُوا مِثْلَهُمْ

إِنَّ التَّشْبِيْهَ بِالْكَرَامِ صِلَاحٌ

أَبَدًا تَحْنُ إِلَيْكُمْ الْأَرْوَاحُ

وَوَصَّالِكُمْ رِيحَانُهَا وَالرَّاحُ

وَقُلُوبُ أَهْلِ وِدَادِكُمْ تَشْتَاقُكُمْ

وَالِي بَهَاءِ جَمَالِكُمْ تَرْتَأُ

وَرَحْمَةُ لِعَاشِقِينَ تَحْتَلُّوْا

ثِقَلُ الْمَحَبَّةِ وَالْهُوَى فِضَّاحُ

أَهْلُ الْهُوَى قَسَمَانِ قَسَمٌ مِنْهُمْ

كَتَبُوا وَقَسَمٌ بِالْمَحَبَّةِ بَاحُوا

فَالْبَاحُونَ لِسِرِّهِمْ شَرِبُوا الْهُوَى

صِرْفًا فَهَزَّهُمُ الْغَرَامُ فَبَاحُوا

وَالْكَاتِبُونَ لِسِرِّهِمْ ضَرَبُوا الْهُوَى

مَنْزُوجَةً فَحَمَّتْهُمْ الْأَقْدَامُ

بِالسِّرِّ إِنْ بَاحُوا تَبَاحَ دِمَاعُهُمْ

وَكَذَا دِمَاءُ الْبَايْحِينَ تُبَاءُ

لِلَّهِ قَوْمٌ وَدَعُوا الْحَبِيبَهُمْ

وَعَدُوا إِلَيْهِ مُلَبِّينَ وَرَاحُوا

صَافَاهُمْ وَصَفَّوْا بِهِ وَقُلُوبُهُمْ

مِنْ نُورِهِ الْبَشْكُوَّةُ وَالْبِضْبَاءُ